

Okunanların keyif vermediği yerde yazı vakti gelmiş demektir. Seddinde bir çatlak bekleyen sel gibi, önce bir kelime, sonra bir cümle, sonra sayfalar akar... Zaman yoktur velakin, mevsime bakmadan kiraz soran, içi geçmiş karpuz bekleyen zevata kalifiye kölelik yapmak gerekmektedir.

“Okumuş adamın hali de başka oluyor” diyorlar, çok nazik satıyormuşum karpuzları, bir yandan *pa-tron* arıyor, “falancanın sunucusu seni bekliyor, filancanın programı var yapılacak”, bir yandan memleketin diğer ucundaki garibanların haberleri geliyor, neden öldüklerini bilmedikleri bir savaşta, kahramanların çocukları dibimizdeki diskoda tepinirken can veriyorlar... Burada insan bir ayrı utanıyor onları öğrenince; bir ayrı utanıyor düzenin yalancılığından...

Geçiyor günler... İnşallah 57 gün sonra parantez kapanacak.